

Duhovna misel - 17. dec. 2017

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

3. adventna nedelja. »Že dva tedna nas je čas vabil k duhovni čuječnosti, da bi pripravili Gospodovo pot, Gospodu, ki prihaja. Bogoslužje adventne nedelje nam predlaga še naslednjo noto, držo, s katero živeti to pričakovanje Gospoda: *več* 'Jezusovo veselje.' **Z Jezusom je veselje doma!**

Človekovo srce si želi veselja. Vsi si želimo veselja, vsa družina, narod, hrepeni po sreči. Toda, katero veselje je kristjan pozivati in poklican pričevati? Tisto, ki prihaja iz Božje bližine, iz njegove navzočnosti v našem življenju. Od takrat, ko je Jezus vstopil v zgodovino s svojim rojstvom v Betlehemu, je človeštvo dobilo kalček Božjega kraljestva, kakor zemlja, ki sprejme seme, obljubo prihodnje žetve. Ne gre več potrebno iskati drugje! Jezus je prišel, da bi prinesel veselje vsi vedno. Ne gre samo za upanje po veselju ali tistem, ki bo v raju, v nebesih. 'Tu na zemlji smo žalosti, v raju bomo veseli.' Ne! Gre za veselje, ki je zdaj lahko okuša, saj je Jezus sam naše veselje. In kaj je veselje brez Ona? On živi, je Vstali in deluje v nas in med nami predvsem z Besedo in sakramenti.

Vsi, ki smo krščeni, otroci Cerkve, smo poklicani, da vedno znova sprejmemo medse Božjo navzočnost in tudi, da drugim pomagamo, da jo ali jim jo ponovno odkriti, če so nanjo pozabili. Gre za zelo lepo podoben tistemu, ki ga je imel Janez Krstnik in sicer usmeriti ljudi k Kristusu, ne nase, saj je On cilj, po katerem hrepeni človekovo srce za veselje in srečo.

V njem je mogoče najti notranji mir ter moč za vsakodnevno soočanje z različnimi življenjskimi izzivi. Še nikoli se ni slišalo o žalostnem sarkofagu ali o svetnici s pogrebnim obrazom. Kristjan je oseba, katerega srce je napolnjeno z mirom, saj tudi tedaj, ko gre skozi težke trenutke življenja, polaga svoje veselje v Gospoda. Imeti vero, ne pomeni ne imeti težkih trenutkov, temveč imeti moč soočiti se z njimi, vedoč, da nismo sa

